

større, end den var paa den Tid, da Lands-thinget oprindelig stillede sit Forslag om dette Punkt, idet man da gik ud fra, at Bestemmelsen skulde omfatte alle de Sager, der, som nylig bemærket, efter hvad Folkethinget har vedtaget, ere gaaede bort fra Enkeltdommerens Myndighed.

Alberti: Det forekommer mig, at Hovedspørgsmaalet ved dette Endringsforslag ligeoverfor den Bestemmelse, der er kommen fra Landstinget, er, om Appellinstantsen skal være tre Dommere i Kriminal- og Politiretten eller — om man vil generalisere det — Kriminal- og Politiretten, eller om Appellinstantsen skal være Højesteret. Jeg vil nu ikke videre fremhæve, hvad jeg ved en tidligere Behandling har til-
 ladt mig at udtale som min Mening, nemlig, at en Henviisning til tre Dommere i Kriminal- og Politiretten ikke garanterer en betryggende Bedømmelse, idetmindste indeholder den ikke en saadan Betryggelse, som man ellers fordrer med Hensyn til Paadømmelsen af en Appellsag, men jeg tager Sagen her fra Hensigtsmæssighedens Standpunkt; jeg taler for Bestemmelsen i § 14, for ikke at forhindre dette Lovforslags Udgivelse, og jeg foreslaaer derfor dette Thing at vise Smødelommen mod det andet Thing paa samme Maade, som Landstinget har viist ligeoverfor os. Der staaer i Slutningsparagrafen, at Loven skal træde i Kraft til den 1ste April, og den ærede Minister vil fra den 1ste April til den 1ste Oktober meget vel ad Erfaringens Vej kunne bedømme, om det er nødvendigt at tilveiebringe den Garant, der foreligger i Endringsforslaget, for at forhindre unyttig Appel til Højesteret. Jeg vilde derfor ønske, at den ærede Minister vilde have sluttet sig til den af Landstinget i § 14 indfattede Bestemmelse, og at denne da vilde blive vedtagen her, og at den ærede Minister saa til næste Rigsdagsamling vilde fremkomme med en Lov, som kunde forhindre de unødvendige og hyppige Appeller, hvis Erfaringen maatte have viist, at Landstingets Bestemmelse vilde afføde saadanne. Jeg skal slet ikke indlade mig paa videre at omhandle Konsekventerne af Appelspørgsmaalet, da dette efter min Mening ikke foreligger paa Sagens nærværende Trin; den

forskjellige Opfattelse heraf, som kan have gjort sig gjældende mellem de enkelte Medlemmer her i Salen, har fundet sin Udtalelse under Lovforslagets tre ordinære Behandlinger. Her er efter min Mening kun det Spørgsmaal at forhandle, om Sagen staaer saaledes, at Folkethinget kan eller bør opgive Noget af det, som det tidligere har vedtaget for at faae et gavnligt Lovforslag fremmet og kaldt tillive, for at forbedre den kjøbenhavnske Retstilstand i de Retninger, i hvilke den fremfor Alt erkjendes at trænge til Forbedring.

Klein: Spørgsmaalet er slet ikke det, som den ærede Taler sagde, nemlig, om Folkethinget skal gaae ind paa Forslaget, som det her foreligger, eller forhindre en gavnlig Reform af det kjøbenhavnske Retsvæsen. Det er slet ikke Spørgsmaalet, thi om ogsaa Folkethinget vedtager det Forslag, som her foreligger, overeensstemmende med, hvad Folkethinget for faa Dage siden næsten eensstemmig har vedtaget, saa er der dog den bedste Udsigt til, at Sagen alligevel kan blive fremmet til endelig Afgjørelse i indværende Session.

Justitsministeren: Jeg vil blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det dog forekommer mig at være en høist befjnderlig Udvei at anvise for at rette, hvad man endnu kan forandre i det foreliggende Lovforslag, at jeg skulde komme ind paa næste Rigsdag med en ny Lov, hvorved man skulde raade Bod paa de Ulemper, som Erfaringen maatte vise kunde flyde af en Bestemmelse, som man med et saadant Lovforslag i Udsigt havde ladet komme ind i Loven; men der er en anden Omstændighed, som jeg rigtignok synes maa gjøre, at den ærede Taler ikke vil holde fast ved dette sit Forslag, og det er, at Loven kommer til at træde i Kraft den 1ste Juli. Altsaa, fra den 1ste Juli og til Rigsdagen atter kommer sammen først i Oktober Maaned, det vil altsaa sige i 3 Maaned, hvoraf endda en god Tid vilde gaae bort, førend de Sager bleve paaftjendte, hvorfra man egentlig skulde hente Erfaringen, saa at der maaskee kun vilde blive omtrent 6 Uger tilbage — i den Tid skulde jeg have samlet den rige Erfaring, som skulde være fornøden